

RETTENS DOM (Femte Afdeling)
14. maj 1998

Sag T-21/97

**Sofia Goycoolea
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Midlertidigt ansatte – urigtige oplysninger i ansøgningen – artikel 50, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte – vedtægtens artikel 5, stk. 1, tredje afsnit – formkrav til klagen«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 679

Angående: Påstand om annullation af afgørelsen truffet den 7. maj 1996 af den myndighed, som er kompetent til at indgå Kommissionens ansættelseskontrakter, og hvorved sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat blev opsagt.

Udfald: Frifindelse

Resumé af dom

Sagsøgeren, Sofia Goycoolea, blev ansat ved Kommissionen den 16. september 1991 som hjælpeansat maskinskriver i kategori C og ansat for en periode på tre måneder. Hendes kontrakt blev forlænget flere gange.

Den 7. februar 1994 deltog sagsøgeren i en udvælgelsesprocedure for midlertidigt ansatte i kategori B, hvorunder hun indgav ansøgning til fire ledige stillinger (114T/IX/93, 121T/XI/93, 112T/V/93 og 124/T/XXVI/93).

En af de generelle betingelser, som ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøven krævedes til alle de ledige stillinger, var, at den pågældende havde gennemgået en gymnasie- eller hermed ligestillet uddannelse, som var afsluttet med eksamensbevis.

Ved udvælgelsesprocedurens afslutning optog udvælgelseskomiteen sagsøgeren på listen over de personer, som fandtes egnede til at besætte stilling 114T/IX/93 i lønklasse B3/B2.

Blandt de særlige betingelser, som krævedes af ansøgerne til den nævnte stilling ud over de generelle kvalifikationer var kravet om, at den pågældende havde »faglig erfaring efter afsluttet skoleuddannelse på mindst 12 år«.

I sagsøgerens ansøgning til den pågældende stilling var det under punkt 7 A »gymnase-, realskole eller teknisk uddannelse« nævnt, at hun havde taget studentereksamen fra Sagrado Corazòn-skolen i Buenos Aires (Argentina) i december 1966. Endvidere var det under ansøgningens punkt 7 B »videregående uddannelse« nævnt, at hun havde bestået universitetseksamen i uddannelsespolitik og -praksis fra l'université catholique de Louvain (Belgien) i november 1992.

Sagsøgeren underskrev den erklæring på tro og love, som fandtes på sidste side af ansøgningskemaet, og hvorved bekræftedes, at oplysningerne i ansøgningen var i overensstemmelse med sandheden og fuldstændige.

På grundlag af udvælgelsesproceduren blev sagsøgeren med virkning fra den 1. december 1994 ansat som midlertidigt ansat i lønklasse B3 til varetagelse af funktioner som overassistent ved Kommissionens Generalsekretariat, direktorat H, »Samhørighedsfonden«. Hendes kontrakt var indgået for tre år.

Under forberedelsen af mødet i indplaceringsudvalget den 31. januar 1995 konstaterede administrationen, at eksamensbeviset for sagsøgerens studentereksamen ikke fandtes i hendes personlige aktmappe, hvorefter administrationen bad hende om at fremsende det.

Efter flere forgæves opfordringer indrømmede sagsøgeren slutteligt ved skrivelse af 6. september 1996 til direktøren for direktorat B »Rettigheder og pligter« ved Generaldirektoratet for Personale og Administration (GD IX), at hun ikke havde taget gymnasieuddannelse og således ikke havde noget eksamensbevis for afslutning af denne uddannelse. Hun gjorde gældende, at hun ikke havde været klar over betydningen af, at den erklæring, som hun havde afgivet herom med henblik på deltagelse i udvælgelsesproceduren, var urigtig.

Som følge heraf iværksatte administrationen en disciplinær procedure over for sagsøgeren den 20. september 1995.

Den 26. februar 1996 afgav Disciplinærrådet en begrundet udtalelse, hvori den »enstemmigt anbefalede ansættelsesmyndigheden at pålægge Sofia Goycoolea en sanktion i henhold til artikel 50 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne«, hvorved »hun blev opsagt uden varsel uden fratagelse eller begrænsning af hendes rettigheder i henhold til artikel 49, stk. 2, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte«.

Ved afgørelse af 7. maj 1996 (den anfægtede afgørelse) opsagde generaldirektøren for GD IX – i sin egenskab af den myndighed, der er kompetent til at indgå ansættelseskontrakter – med virkning fra den 1. september 1996 sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat.

Ved skrivelse af 28. maj 1996 anmodede sagsøgerens advokat generaldirektøren for GD IX om at tilbagekalde afgørelsen om opsigelse af sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat. Denne skrivelse blev registreret ved Kommissionen den 17. juni 1996 som en klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter vedtægten).

Den 18. juli 1996 blev der afholdt et møde i Fællesgruppen, hvorunder sagsøgerens sag blev behandlet.

Ved afgørelse af 21. oktober 1996 afviste den myndighed, som er kompetent til at indgå Kommissionens ansættelseskontrakter, sagsøgerens klage.

Realitet

Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 50, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og vedtægtens artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, samt om, at der var foretaget et åbenbart fejlskøn

Retten bemærkede, at to betingelser skal være opfyldt, for at en institution kan påberåbe sig artikel 50, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte. For det første skal den myndighed, som er kompetent til at indgå ansættelseskontrakterne, have fastslået, at den pågældende ved ansættelsen forsætligt har afgivet urigtige oplysninger om sine faglige kvalifikationer eller de i artikel 12, stk. 2, nævnte forhold, og for det andet skal de urigtige oplysninger have været afgørende for den pågældendes ansættelse (præmis 42).

Det måtte derfor undersøges, om disse to betingelser var opfyldt i sagen.

Betingelsen vedrørende den pågældendes forsætlige afgivelse af urigtige oplysninger om sine faglige kvalifikationer i forbindelse med ansættelsen

Retten bemærkede, at afgivelsen af urigtige oplysninger om to af de kvalifikationer, som krævedes efter meddelelsen om udvælgelsesprøven, måtte anses for forsættlig afgivelse af »urigtige oplysninger om sine faglige kvalifikationer« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 50, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte (præmis 46).

Retten tilføjede, at en institution ikke på stadiet for afholdelse af udvælgelsesproceduren for midlertidigt ansatte kan have noget kendskab til ansøgernes »faglige kvalifikationer« på anden måde end gennem de eksamens- og kvalifikationsbeviser, der attesterer, at den pågældende har opnået det nødvendige uddannelsesniveau, og gennem de erklæringer, som godtgør, at han har den nødvendige faglige erfaring. I øvrigt er formålet med artikel 50 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ikke blot at give institutionen mulighed for at pålægge de ansatte, som har afgivet urigtige oplysninger om forhold, der er fastlagt inden for rammerne for ansættelsesproceduren, en sanktion, men også at sikre, at udvælgelsesprocedurerne generelt foregår forskriftsmæssigt. Hvis denne bestemmelse skal bevare sin effektive virkning, må begrebet »afgive urigtige oplysninger om sine faglige kvalifikationer« forstås således, at det også omfatter en erklæring, hvorved den pågældende urigtigt angiver at have opnået det eksamensbevis og/eller den faglige erfaring, som kræves efter meddelelsen om udvælgelsesprøven (præmis 47).

Sagsøgeren havde opfyldt den første betingelse efter artikel 50, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved at have afgivet urigtige oplysninger om to af de kvalifikationer, som krævedes efter meddelelsen om udvælgelsesprøven. Også den anden betingelse, som udtrykkeligt er fastsat i artikel 50, stk. 1, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og hvorefter den pågældendes handling måde skal være forsætlig, var opfyldt i sagen (præmis 51 og 52).

Betingelsen om, at den pågældendes urigtige oplysninger havde været afgørende for ansættelsen

Herom bemærkede Retten, at de betingelser, som var fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og som sagsøgeren ikke opfyldte, var så vigtige, at de urigtige oplysninger, hun havde afgivet, måtte anses for at have haft afgørende betydning for beslutningen om at give hende adgang til udvælgelsesproceduren og dermed afgørende for hendes ansættelse. Som tidligere anført havde institutionen ingen mulighed for på stadiet for gennemførelsen af udvælgelsesproceduren at kende ansøgernes faglige kvalifikationer på anden måde end gennem de eksamens- og kvalifikationsbeviser, der attesterer, at den pågældende har opnået det nødvendige uddannelsesniveau, og gennem de erklæringer, som godtgør, at han har den nødvendige faglige erfaring. Følgelig var sagsøgeren blevet ansat på grundlag af de oplysninger, hun havde afgivet (præmis 56).

Også den anden betingelse for at anvende artikel 50, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte var dermed opfyldt i sagen, da de urigtige oplysninger, som sagsøgeren havde afgivet, havde været afgørende for hendes ansættelse (præmis 61).

Da begge betingelser efter artikel 50, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte hermed var opfyldt, var den anfægtede afgørelse truffet i strid med denne bestemmelse (præmis 62).

Hvad angår den påstående tilsidesættelse af vedtægtens artikel 5, stk. 1, tredje afsnit – hvorefter stillinger i kategori B er forbeholdt funktioner, der kræver gymnasieuddannelse eller hermed ligestillet uddannelse eller faglige kundskaber – bemærkede Retten, at bestemmelserne i denne vedtægtsbestemmelse har til formål at definere, hvilke mindstekrav der alt efter arten af den pågældende stilling art stilles til en tjenestemand i den pågældende lønklasse og vedrører ikke ansættelsesbetingelserne, som er reguleret af vedtægtens artikel 29 og bilag III. Der er intet til hinder for, at der i meddelelsen om udvælgelsesprøven for visse stillinger eller kategorier af stillinger stilles strengere betingelser end dem, som svarer til de minimumsbetingelser, der er fastsat for klassificeringen af stillinger, det være sig med henblik på besættelsen af en bestemt ledig stilling eller med henblik på oprettelsen af en reserveliste til besættelse af stillinger i en bestemt kategori (præmis 64).

Henvisning til: Domstolen, 13. juli 1989, sag 108/88, Jaenicke Cendoya mod Kommissionen, Sml. s. 2711, præmis 24; Retten, 7. februar 1991, sag T-2/90, Ferreira de Freitas mod Kommissionen, Sml. II, s. 103, præmis 54; Retten, 3. marts 1994, sag T-82/92, Cortes Jimenes m.fl. mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 237, præmis 20.

Den omstændighed, at der efter meddelelsen om udvælgelsesprøven blev stillet krav til ansøgerne om en faglig erfaring efter afsluttet skoleuddannelse på tolv år, var derfor ikke i strid med vedtægtens artikel 5, stk. 1 (præmis 65).

Andet anbringende om, at den myndighed, der var kompetent til at indgå ansættelseskontrakterne, ikke havde kompetence til at efterprøve betingelserne for adgangen til proceduren for udvælgelse af midlertidigt ansatte

Retten bemærkede, at den administrative procedure har til formål at muliggøre en mindelig bilæggelse af tvister mellem tjenestemændene eller de øvrige ansatte og administrationen. For at opfylde dette krav er det vigtigt, at ansættelsesmyndigheden har tilstrækkelig præcist kendskab til den pågældendes klagepunkter overfor den anfægtede afgørelse.

Selv om de påstande, som nedlægges i tjenestemandssager for Fællesskabets retsinstanter, skal have samme genstand som dem, der er fremført i klagen, og selv om de indsigelser, der er gjort gældende, skal hvile på samme grundlag som dem, der er rejst i klagen, kan disse indsigelser uddybes for Fællesskabets retsinstanter ved fremførelse af anbringender og argumenter, som ikke behøver at figurere direkte i klagen, blot de har tæt sammenhæng hermed.

Retten tilføjede, at den administrative klageprocedure i øvrigt er uformel, og at de pågældende som regel på dette stadium handler uden bistand fra en advokat. Administrationen bør ikke fortolke klager restriktivt, men bør indtage en smidig holdning ved behandlingen af dem (præmis 78-82).

Henvisning til: Domstolen, 1. juli 1976, sag 58/75, Sergy mod Kommissionen, Sml. s. 1139, præmis 32; Domstolen, 14. marts 1989, sag 133/88, Del Amo Martinez mod Parlamentet, Sml. s. 689, præmis 10 og 11; Retten, 7 maj 1991, sag T-18/90, Jongen mod Kommissionen, Sml. II, s. 187, præmis 22; Retten, 16. juli 1992, sag T-1/91, Della Pietra mod Kommissionen, Sml. II, s. 2145, præmis 24; Retten, 8. juni 1995, sag T-496/93, Allo mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 405, præmis 26.

Det var ubestridt, at den skrivelse af 28. maj 1996, som sagsøgerens advokat havde fremsendt, og som Kommissionen anså for en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, hverken udtrykkeligt eller stiltiende indeholdt det omhandlede anbringende. Denne skrivelse henviste nemlig hverken direkte eller indirekte til, at den myndighed, som havde kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, ikke var kompetent til at efterprøve betingelserne for adgangen til udvælgelsesproceduren. Ganske vist havde sagsøgeren fremført det omhandlede argument under mødet i Fællesgruppen den 18. juli 1996, men havde ikke uddybet argumentet skriftligt, hverken dets nærmere indhold eller dets rækkevidde, hvorfor Kommissionen ikke havde tilstrækkelig præcist kendskab til de klagepunkter, som sagsøgeren ønskede at fremføre over for den anfægtede afgørelse (præmis 80 og 83).

Herefter måtte anbringendet afvises (præmis 84).

Konklusion:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.